

I. ZALECENIA OGÓLNE

1. TEKST MASZYNOPISU

- w formatach obsługiwanych przez MS Word (doc, docx, rtf);
- styl czcionki Times New Roman, wielkość czcionki tekstu 12 pkt., interlinia 1,5 wiersza, marginesy standardowe 2,5 cm. Wcięcie akapitowe powinno być wykonane pojedynczą tabulacją, tj. 1,25 cm, tekst wyjustowany;
- tekst powinien być wyczyszczony z wielokrotnych spacji, spacji twardych, twardych końców wiersza, podwójnych akapitów;
- numeracja stron w całym tekście – ciągła;
- między zakresami danych numerycznych (np. 1995–1999) oraz zestawieniami wyrażającymi relacje (np. Warszawa–Kraków) powinny być półpauzy bez spacji;
- w dwuczłonowych nazwiskach oraz określeniach powinien być dywiz bez spacji (np. Nowak-Jeziorański, owocowo-warzywny);
- cytaty krótkie (do 3 wersów) – należy umieszczać w tekście, pismem prostym, w cudzysłowie polskim „...”, cytat w cytacie w cudzysłowie niemieckim »...«;
- cytaty dłuższe (powyżej 3 wersów) – należy wydzielić z tekstu głównego w blok w osobnym akapicie i zapisać mniejszą czcionką, z pojedynczą interlinią, bez cudzysłowów;
- pominięte fragmenty cytatów należy oznaczyć jednolicie w całej publikacji wielokropkiem w nawiasach zwykłych (...) lub kwadratowych [...];
- tytuły przytaczanych w tekście utworów, audycji radiowych i telewizyjnych, filmów itd. należy złożyć kursywą, bez cudzysłowów;
- tytuły czasopism i gazet należy podać pismem prostym w cudzysłowie;
- akty normatywne (ustawy, uchwały, rozporządzenia) powinny być zapisane bez wyróżnienia (kursywy), od wielkiej litery pierwszego wyrazu w tytule, np. Ustawa z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (z wyjątkiem tekstów prawnych);
- należy usunąć hiperłącza;
- do każdego adresu strony internetowej powinna być podana w nawiasie zwykłym lub kwadratowym data dostępu, np.: [dostęp: 10.03.2021], (dostęp: 5.03.2021);
- terminologia obcojęzyczna w tekście powinna być wyróżniona kursywą.

2. OBLICZANIE LICZBY ARKUSZY AUTORSKICH

1 arkusz autorski = **40 000** znaków typograficznych ze spacjami, akapitami i przypisami (proza); 1 arkusz autorski = **3000** cm² ilustracji, w tym także zapisu nutowego, wzorów matematycznych, wzorów chemicznych, diagramów, tabel, map (około 50 rysunków); 1 arkusz autorski = **700** linijek wiersza (poezja); 1 arkusz autorski = **800** wierszy obliczeniowych (po 50 znaków).

3. SKRÓTY

- należy konsekwentnie stosować albo powszechnie przyjęte łacińskie skróty typu: **ibidem, op. cit., idem, eadem, eidem, eaedem, passim, et al.** albo polskie: **tamże, tegoż, tejże, tychże, i inn.** (nie używając do tego kursywy);
- odnosząc się w tekście przypisu dolnego do dwóch lub więcej pozycji tego samego autora, nie należy używać skrótu „op. cit.”, ale zamieszczać skrócony tytuł dzieła;
- powołując się na tę samą pozycję, która wystąpiła wcześniej w przypisach dolnych, w całej publikacji konsekwentnie należy stosować albo skrót „op. cit.”, albo skrócony do pierwszych 3–5 wyrazów tytuł tej pozycji;
- nie należy jednocześnie stosować zapisu skróconego tytułu i skrótu „op. cit.”;

4. TABELE, SCHEMATY, WYKRESY, WZORY MATEMATYCZNE

Powinny być edytowalne i dostarczone w formie załączników w wersji źródłowej (Excel, Word, Corel, wektorowy pdf), **nie jako grafika rastrowa** (jpg, gif, png itp.). W tekście głównym należy zaznaczyć ich położenie, stosować numerację ciągłą (z wyłączeniem prac zbiorowych), powinny być opatrzone tytułem, numerem oraz informacją o źródle. Tytuł tabeli należy zapisać nad tabelą, źródło – pod tabelą. W tekście głównym należy zamieścić powołanie na numer konkretnej tabeli w nawiasach zwykłych. Przywołania w całej pracy powinny być w zapisie pełnym (tabela 1) lub skróconym (tab. 1). Wzory powinny być wyśrodkowane w szerokości kolumny. Z prawej strony należy umieścić numer wzoru w nawiasie zwykłym. Również w nawiasie zwykłym w tekście głównym należy podać odwołanie do numeru konkretnego wzoru.

5. ILUSTRACJE, ZDJĘCIA I GRAFIKI

Powinny być umieszczone w pliku publikacji. Oprócz tego należy je dostarczyć do Wydawnictwa w osobnych plikach źródłowych, we właściwych dla nich formatach, tj.: jpg, tif, pdf, gif, png, w dobrej rozdzielczości (nie mniejszej niż 300 dpi), w szarościach lub w kolorze. Należy podać tytuł, numer oraz źródło ilustracji. W tekście głównym należy zamieścić odwołanie do numeru konkretnej ilustracji w nawiasach okrągłych w pełnym brzmieniu: (rysunek 1) lub w skrócie: (rys. 1).

6. PRAWA AUTORSKIE ELEMENTÓW GRAFICZNYCH

Pod każdym elementem graficznym niewykonanym przez autora konieczny jest zapis źródła. Jeśli wykorzystywane elementy są chronione prawem autorskim, wymagana jest pisemna zgoda autora oryginału lub właściciela praw autorskich na ich bezpłatne użycie w pracy. Dotyczy to także plików pobranych z Internetu.

7. INDEKSY

Jeżeli w pracy przewidziano indeksy (nazwisk/osobowy, geograficzny/miejsc, rzeczowy), **autorzy/redaktorzy powinni dostarczyć ich „ślepe” wersje**, tzn. wykazy haseł bez numerów stron. Indeks może być pełny – odnoszący się do całej pracy (tekst główny, przypisy, podpisy pod tabelami etc.) lub skrócony – zawierający elementy występujące tylko w tekście zasadniczym. Informację o rodzaju indeksu należy umieścić na początku indeksu (przed wykazem danych). Książki najczęściej są opatrywane indeksem **nazwisk**. W tym indeksie mogą pojawić się nazwy przybrane (nazwiska, pseudonimy, anagramy, kryptonimy), używane przez artystów, działaczy, dziennikarzy. Powinny być one zapisywane po nazwie prawnie przysługującej z odpowiednim oznaczeniem, np. „ps.” (lub „pseud.”) i z odsyłaczem „zob.”. Jego szerszą wersją jest indeks **osobowy** (nazwiska, nazwy postaci mitologicznych, baśniowych, filmowych, bogów etc.). Nazwy władców podaje się zgodnie z ich tradycyjnym zapisem, np. Jan III Sobieski. Dla rozróżnienia nazwisk identycznie brzmiących stosuje się dopowiedzenia po nazwiskach, np. syn Mariana, ks. i inne. W indeksie nie uwzględnia się nazwisk ze strony tytułowej, redakcyjnej, spisu treści, bibliografii załącznikowej. Nie indeksuje się nazwisk i imion osób użytych symbolicznie, np. występujących w nazwach ulic (ul. Sienkiewicza), instytucji (Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu), pomników (pomnik Tadeusza Kościuszki) itp. Nazwy w indeksach są szeregowane alfabetycznie, bez uwzględniania znaków diakrytycznych obcych językowi polskiemu. Nie należy łączyć w jednym indeksie jako haseł głównych pozycji zapisanych alfabetem łacińskim z pozycjami zapisanymi w innych alfabetach (np. cyrylicim).

8. AFILIACJA

W artykułach do czasopism, prac zbiorowych, materiałów pokonferencyjnych należy podać metryczkę: imię i nazwisko autora, afiliację (nazwa uczelni), adres email oraz numer ORCID.

II. BIBLIOGRAFIA I PRZYPISY – WSKAZÓWKI

Opisy bibliograficzne i przypisy źródłowe należy podawać w jednolitej formie i stosować konsekwentnie wybrany sposób zapisu spośród tych, które zaleca Wydawnictwo Uniwersytetu w Białymstoku:

- **styl APA**
- **styl harwardzki**
- **styl oksfordzki (tradycyjny)**

** W publikacji powinien być zastosowany jeden wybrany styl bibliograficzny!*

*** Sugerowany styl: harwardzki.*

1. STYL APA

Polega na wprowadzeniu do tekstu głównego nazwiska autora (bez imion i inicjałów) oraz roku publikacji. Jeśli nazwisko nie pojawia się w tekście głównym, należy je zapisać w nawiasach okrągłych, wraz z rokiem i ewentualnymi numerami stron, oddzielając poszczególne elementy przecinkami.

A. PRZYPISY (ODSYŁACZE)

- **jeden** autor,
np.: Puławski (2020) lub (Puławski, 2020, s. 56–74).
- **dwóch** autorów – za każdym razem trzeba podawać oba nazwiska w odsyłaczu wraz z rokiem wydania,
np.: Grabowiecki, Piekutowska (2020) lub (Grabowiecki, Piekutowska, 2020, s. 32).
- **trzech, czterech, pięciu** autorów – należy podawać wszystkie nazwiska za pierwszym razem. W kolejnych odsyłaczach nazwisko pierwszego autora ze skrótem „i in.” lub „et al.” i rokiem,
np.: Dąbrowska, Goryń, Zaniewska (2020) lub (Dąbrowska, Goryń, Zaniewska, 2020, s. 124–145) – pierwsze użycie; Dąbrowska i in. (2020) lub (Dąbrowska i in., 2020) – kolejne przywołania.
- **sześciu** lub więcej autorów – podaje się za każdym razem od pierwszego cytowania tylko nazwisko pierwszego autora, dodając skrót „i in.” lub „et al.” oraz rok wydania,
np.: Konończuk i in. (2017) lub (Konończuk i in., 2017).
- **autor korporatywny** (powszechnie znany skrót) – pierwszy odsyłacz – pełna nazwa, w nawiasie skrót i rok; kolejne użycia – skrót i rok,
np.: Narodowy Bank Polski (NBP, 2019) i NBP (2019) lub (Narodowy Bank Polski [NBP], 2019) i (NBP, 2019).
- **autor korporatywny** (pełna nazwa własna) – pełna nazwa przy każdym użyciu,
np.: Uniwersytet w Białymstoku (2015) lub (Uniwersytet w Białymstoku, 2015).
- **książka napisana pod redakcją** – podaje się tylko nazwisko redaktora tomu (w bibliografii wskazuje się, że jest to redaktor), np. (Głoskowska-Sołdatow, 2020, s. 98).
- **akty prawne** – podaje się początek tytułu (w bibliografii umieszcza się pełny tytuł) i rok. Można wskazać też paragraf, artykuł,
np.: (Ustawa, 2019) lub (Ustawa o finansach, 2019, art. 3 § 1).

- **źródła internetowe** – całe adresy bibliograficzne wraz z adresami stron internetowych URL należy skracać do postaci „(www 1)”, „(www 2)”, „(www 3)” itd., nadając odsyłaczom numery porządkowe narastająco od początku tekstu. W bibliografii załącznikowej należy zaś podać pełny opis źródła (autor, tytuł, adres URL, data dostępu).
- **cytowanie pośrednie** – można stosować tylko wtedy, gdy praca oryginalna jest trudno dostępna lub w nieznanym autorowi języku lub jej nakład jest wyczerpany. Najpierw wskazuje się nazwisko i rok pracy oryginalnej, a po przecinku „za:” nazwisko i rok wtórnego źródła,
np.: Górnicki (1953, za: Kozłowska, 2017) lub (Górnicki, 1953, za: Kozłowska, 2017).
- przy każdym odwołaniu do prac **różnych autorów o takich samych nazwiskach** dodaje się inicjały imion, niezależnie od daty wydania publikacji:
np.: K. Karpińska (2020), (A. Karpińska, 2021).
- w przypadku odwoływania się do **dwóch lub więcej prac różnych autorów w tym samym nawiasie** należy uporządkować je **alfabetycznie**, a odsyłacze do nich oddzielić średnikiem,
np.: (Kowalski, 2009; Nowak, 2007; Ziółkowska, 2019).
- odwołania do **dwóch lub więcej prac tego samego autora** należy uporządkować chronologicznie według roku publikacji. Nazwisko autora podaje się tylko raz, a daty wydania kolejnych publikacji wpisuje się, oddzielając je od siebie przecinkiem, np.: (Karpińska, 2005, 2008, 2021, w druku).
- **kilka prac tego samego autora opublikowanych w tym samym roku** różnicuje się, dodając po roku publikacji kolejne litery alfabetu: a, b, c bez spacji między rokiem a literą,
np. (Olchanowski 2019a, 2019b).
- **integralną** częścią przypisów bibliograficznych w tekście jest **bibliografia załącznikowa**.

B. BIBLIOGRAFIA ZAŁĄCZNIKOWA

Wykaz bibliografii należy umieścić na końcu tekstu głównego. Powinien on zawierać jedynie prace cytowane lub przywoływane w tekście. Pozycje należy uporządkować **w kolejności alfabetycznej według nazwiska pierwszego autora (podaje się wszystkich autorów publikacji wieloautorskich)**. Prace tego samego autora powinny być podane **w kolejności chronologicznej** – od najstarszej do najnowszej.

• WYDAWNICTWO ZWARTE (KSIĄŻKA)

Nazwisko, X. (rok). *Tytuł książki pisany kursywą*. Miejsce wydania: Wydawnictwo.

Np.: Borecka, V.E. (2019). *Interferencja interlingwalna w nauce języka angielskiego*. Białystok: Wydawnictwo Uniwersytetu w Białymstoku.

• PRACA NAPISANA POD REDAKCJĄ

Nazwisko, X. (red.) (rok). *Tytuł książki pisany kursywą*. Miejsce wydania: Wydawnictwo.

Np.: Uszyńska-Jarmoc J. (red.) (2020). *Potrzeba autonomii, kompetencji i relacji społecznych dziecka w kontekście teorii oraz praktyki wczesnej edukacji*. Białystok: Wydawnictwo Uniwersytetu w Białymstoku.

• ROZDZIAŁ W PRACY ZBIOROWEJ

Nazwisko, X. (rok). Tytuł rozdziału. W: Y. Nazwisko. Z. Nazwisko (red.), *Tytuł pracy zbiorowej pisany kursywą* (s. XX–XX). Miejsce wydania: Wydawnictwo.

Np.: Kowalik-Olubińska M. (2020). Klasa szkolna jako źródło dobrostanu psychicznego uczniów z ADHD. W: J. Uszyńska-Jarmoc (red.), *Potrzeba autonomii, kompetencji i relacji społecznych dziecka w kontekście teorii oraz praktyki wczesnej edukacji* (s. 79–93). Białystok: Wydawnictwo Uniwersytetu w Białymstoku.

- **ARTYKUŁ W WYDAWNICTWIE CIĄGŁYM (CZASOPIŚMIE)**

Nazwisko, X. (rok). Tytuł artykułu. *Tytuł czasopisma pisany kursywą, numer rocznika*(numer zeszytu), s. XX–XX.

Np.: Flaming, M., Kutzman, W. (1997). Pozakarne środki i uregulowania prawne oraz inne sposoby utrzymania dyscypliny w wojsku rzymskim. *Wojskowy Przegląd Prawniczy*, 2(54), s. 19–33.

Jeśli artykuł ma numer DOI, należy go podać na końcu zapisu bibliograficznego.

Np.: Flaming, M., Kutzman, W. (1997). Pozakarne środki i uregulowania prawne oraz inne sposoby utrzymania dyscypliny w wojsku rzymskim. *Wojskowy Przegląd Prawniczy*, 2(54), s. 19–33. DOI: xxxxxxxxxxxx.

** tytuły czasopism powinny być podawane w pełnym brzmieniu (bez skrótów)*

- **ŹRÓDŁA INTERNETOWE**

www 1: Nazwisko, X. *Tytuł tekstu*. adres strony internetowej (dostęp: dd.mm.rrrr).

Np.: www 1, Nytko, M. *Bezpośrednie inwestycje zagraniczne jako stymulanta rozwoju gospodarczego Polski*.

http://nytko.eu/publikacje/17_bezposrednie_inwestycje_zagraniczne_jako_stymulanta_rozw_oju_gospodarczego_polski.pdf (dostęp: 14.04.2020).

Jeśli nie jest znane nazwisko autora artykułu internetowego, należy wpisać tylko tytuł (lub określić, co jest źródłem).

Np.: www 2: Komitety wyborcze. Państwowa Komisja Wyborcza.

<http://wybory2011.pkw.gov.pl/kom/pl/komitety.html> (dostęp: 11.05.2012).

lub: MNiSW.www.mnsw.gov.pl/artykul_13/21 (dostęp: 1.01.2007).

** nie należy podawać adresu strony głównej witryny (np.: www.gov.pl), tylko pełny adres URL do źródła, np. <https://www.gov.pl/web/edukacja/reforma-edukacji>*

*** należy sprawdzić poprawność adresu URL, klikając w jego hiperłącze i przechodząc do strony, do której odsyła, albo kopiując go i wklejając do paska adresu przeglądarki internetowej*

2. STYL HARWARDZKI

Jest to typ przypisu „autor – data – strona”. Polega on na powoływaniu się na źródło bezpośrednio w tekście pracy bez podawania pełnego opisu na dole strony. Dokładne opisy bibliograficzne wykorzystanych źródeł umieszcza się na końcu pracy w bibliografii załącznikowej.

A. PRZYPISY (ODSYŁACZE)

- wstawienie przypisu polega na wprowadzeniu do tekstu głównego w nawiasie zwykłym nazwiska autora lub skrótu tytułu pracy zbiorowej (bez podanego redaktora), z datą wydania i numerem strony (numerami stron lub ich zakresem), np.: (Kiszkiel 2020: 56), (Nowak 2001: 17–59).

- jeżeli z kontekstu wynika, na czyje dzieło powołuje się autor, wówczas przypis ogranicza się do podania daty wydania i numeru strony/stron,
np.: Według Kiszkiela (2020: 56) ważne są następujące czynniki...
- w przypadku **dwóch lub trzech autorów** podaje się ich nazwiska, oddzielając je przecinkami,
np.: (Dąbrowska-Prokopowska, Goryń, Zaniewska 2021).
- jeżeli autorów jest **więcej niż trzech**, należy podać nazwisko pierwszego z nich ze skrótem „i in.” lub „et al.”,
np.: (Krot i in. 2021).
- przy każdym odwołaniu do prac **różnych autorów o takich samych nazwiskach** dodaje się inicjały imion, niezależnie od daty wydania publikacji:
np.: K. Karpińska (2020), (A. Karpińska, 2021).
- w przypadku odwoływania się do **dwóch lub więcej prac różnych autorów w tym samym nawiasie** należy uporządkować je **alfabetycznie**, a odsyłacze do nich oddzielić średnikiem,
np.: (Kowalski, 2009; Nowak, 2007; Ziółkowska, 2019).
- odwołania do **dwóch lub więcej prac tego samego autora** należy uporządkować chronologicznie według roku publikacji. Nazwisko autora podaje się tylko raz, a daty wydania kolejnych publikacji wpisuje się, oddzielając je od siebie przecinkiem, np.: (Karpińska, 2005, 2008, 2021, w druku).
- **kilka prac tego samego autora opublikowanych w tym samym roku** różnicuje się, dodając po roku publikacji kolejne litery alfabetu: a, b, c, bez spacji między rokiem a literą,
np. (Olchanowski 2019a, 2019b).
- **cytowanie pośrednie** – można stosować tylko wtedy, gdy praca oryginalna jest trudno dostępna lub w nieznanym autorowi języku lub jej nakład jest wyczerpany. Najpierw wskazuje się nazwisko i rok pracy oryginalnej, a po przecinku „za:” nazwisko i rok wtórnego źródła,
np.: Górnicki (1953, za: Kozłowska, 2017) lub (Górnicki, 1953, za: Kozłowska, 2017).
- powołując się na opracowania przygotowane przez instytucje, organizacje, urzędy itd., które nie mają wskazanych autorów lub redaktorów, zamiast nazwiska autora podaje się nazwę instytucji, organizacji, urzędu itd.,
np.: (Polski Komitet Normalizacyjny 2012) lub (PKN 2012).
- cytując **akty prawne**, podaje się źródło, rok wydania, numer pozycji i/lub artykułu, bez przecinków,
np.: (Dz.U. z 2012 r. poz. 26), ale: (Dz.U. z 2012 r. poz. 26, ze zm.), (Dyrektywa 2010/13/UE, art. 1).
- **źródła internetowe** – całe adresy bibliograficzne wraz z adresami stron internetowych URL należy skracać do postaci „(www 1)”, „(www 2)”, „(www 3)” itd., nadając odsyłaczom numery porządkowe narastająco od początku tekstu. W bibliografii załącznikowej należy zaś podać pełny opis źródła (autor, tytuł, adres URL, data dostępu).
- **integralną** częścią przypisów bibliograficznych w tekście jest **bibliografia załącznikowa**.

** przypisy dolne (odautorskie), rzeczowe, zawierające uzupełnienia lub komentarze do tekstu głównego, należy umieszczać na dole strony. W tekście kolejno numeruje się je przy pomocy*

odsylaczy w indeksie górnym. Informacje o źródle zawarte w przypisie dolnym należy zapisać tak jak w tekście głównym, np.: (Bachtin 2005: 28)

B. BIBLIOGRAFIA ZAŁĄCZNIKOWA

Wykaz bibliografii należy umieścić na końcu tekstu głównego. Powinien on zawierać jedynie prace cytowane lub przywoływane w tekście. Pozycje należy uporządkować **w kolejności alfabetycznej według nazwiska pierwszego autora**, bez numeracji. Prace tego samego autora powinny być podane **w kolejności chronologicznej**. Przy przekładach podaje się inicjał/imię i nazwisko tłumacza.

W bibliografii załącznikowej można – zachowując konsekwencję w całej publikacji – stosować fakultatywnie:

- inicjał/inicjały lub pełne imię/imiona autora,
- oznaczenie wydania, jeśli jest to wydanie kolejne,
- podawać zapis z miejscem wydania i wydawnictwem lub tylko z miejscem wydania.

- **WYDAWNICTWO ZWARTE (KSIĄŻKA – jeden, dwóch lub trzech autorów)**

Nazwisko X., rok, *Tytuł książki pisany kursywą*, Miejsce wydania: Wydawnictwo.

Np.: Borecka V.E., 2019, *Interferencja interlingwalna w nauce języka angielskiego*, Białystok: Wydawnictwo Uniwersytetu w Białymstoku.

Np.: Tracki A., Rusnak Z., Siedlecka U., 2001, *Statystyka. Elementy teorii i zadania*, Wrocław: Wydawnictwo Akademii Ekonomicznej.

lub

Np.: Borecka Violetta Elżbieta, 2019, *Interferencja interlingwalna w nauce języka angielskiego*, Białystok.

- **WYDAWNICTWO ZWARTE (KSIĄŻKA – więcej niż trzech autorów)**

Nazwisko X. i in., rok, *Tytuł książki pisany kursywą*, Miejsce wydania: Wydawnictwo.

Np.: Krot M. i in., 2021, *Strach – Odpowiedzialność – Nadzieja. Filozoficzne aspekty globalnego ocieplenia*, Białystok: Wydawnictwo Uniwersytetu w Białymstoku.

- **KSIĄŻKA – brak autora**

Tytuł książki pisany kursywą, rok, Miejsce wydania: Wydawnictwo.

Np.: *The Oxford English Dictionary*, 1989, Oxford: Clarendon Press.

- **PRACA NAPISANA POD REDAKCJĄ**

Tytuł książki pisany kursywą, rok, red. X. Nazwisko, Miejsce wydania: Wydawnictwo.

Np.: *Potrzeba autonomii, kompetencji i relacji społecznych dziecka w kontekście teorii oraz praktyki wczesnej edukacji*, 2020, red. J. Uszyńska-Jarmoc, Białystok: Wydawnictwo Uniwersytetu w Białymstoku.

- **ROZDZIAŁ W PRACY ZBIOROWEJ**

Nazwisko X., rok, *Tytuł rozdziału pisany kursywą*, [w:] *Tytuł książki pisany kursywą*, red. Y. Nazwisko, Z. Nazwisko, Miejsce wydania: Wydawnictwo, s. XX–XX.

Np.: Kowalik-Ołubińska M., 2020, *Klasa szkolna jako źródło dobrostanu psychicznego uczniów z ADHD*, [w:] *Potrzeba autonomii, kompetencji i relacji społecznych dziecka w kontekście teorii oraz praktyki wczesnej edukacji*, red. J. Uszyńska-Jarmoc, Białystok: Wydawnictwo Uniwersytetu w Białymstoku, s. 79–93.

- ARTYKUŁ W WYDAWNICTWIE CIĄGŁYM (CZASOPISIE)

Nazwisko X., rok, *Tytuł artykułu pisany kursywą*, „Tytuł czasopisma”, numer rocznika, numer zeszytu, s. XX–XX.

Np.: Flaming M., Kutzman W., 1997, *Pozakarne środki i uregulowania prawne oraz inne sposoby utrzymania dyscypliny w wojsku rzymskim*, „Wojskowy Przegląd Prawniczy”, nr 25(3), s. 19–33.

** tytuły czasopism powinny być podawane w pełnym brzmieniu (bez skrótów)*

- ARTYKUŁ W GAZECIE

Nazwisko X., rok, *Tytuł artykułu pisany kursywą*, „Tytuł Gazety”, data publikacji (dzień, miesiąc), numer (nie jest obligatoryjny), s. XX–XX.

Np.: Sosnowski J., 1938, *Robotnik polski współtwórcą potęgi Rzeczypospolitej*, „Gazeta Polska”, 27 czerwca, nr 174, s. 1.

- ŹRÓDŁA INTERNETOWE

www 1: Nazwisko X., rok, *Tytuł tekstu*, adres strony internetowej (dostęp: dd.mm.rrrr).

Np.: Nytko M., 2019, *Bezpośrednie inwestycje zagraniczne jako stymulanta rozwoju gospodarczego Polski*,

http://nytko.eu/publikacje/17_bezposrednie_inwestycje_zagraniczne_jako_stymulanta_rozw_oju_gospodarczego_polski.pdf (dostęp: 4.04.2020).

Jeśli nie ma informacji o autorze artykułu internetowego, należy wpisać tylko tytuł (lub określić, co jest źródłem).

Np.: www 2: Komitety wyborcze. Państwowa Komisja Wyborcza, 2011, <http://wybory2011.pkw.gov.pl/kom/pl/komitety.html> (dostęp: 11.05.2012).

** nie należy podawać adresu domowego witryny (np. www.gov.pl), tylko pełny adres do źródła, np. <https://www.gov.pl/web/edukacja/reforma-edukacji>*

*** należy sprawdzić poprawność adresu URL, klikając w jego hiperłącze i przechodząc do strony, do której odsyła, albo kopiując go i wklejając do paska adresu przeglądarki internetowej*

3. STYL TRADYCYJNY (OKSFORDZKI)

Polega na wprowadzeniu do tekstu głównego odsyłaczy numerycznych w indeksie górnym, którym odpowiadają tak samo oznaczone przypisy dolne.

- W tekście głównym odnośniki do przypisów dolnych należy zapisać przed znakami interpunkcyjnymi. **Numerację przypisów dolnych w każdym rozdziale należy rozpoczynać od 1.** W każdym z kolejnych rozdziałów wymaga to podania pierwszego wystąpienia danego adresu bibliograficznego w pełnym brzmieniu (nawet jeśli został już skrócony w rozdziałach poprzednich), a przy kolejnych odwołaniach skraca się go według przyjętej w publikacji konwencji. Przypis źródłowy zawiera informację o cytowanej publikacji, opisaną zgodnie ze schematem przedstawionym niżej.
- Wykaz bibliografii załącznikowej należy umieścić na końcu tekstu głównego. Powinien on zawierać jedynie prace cytowane lub przywoływane w tekście. Pozycje należy uporządkować **w kolejności alfabetycznej według nazwiska pierwszego autora**, bez numeracji. Prace tego samego autora powinny być podane w kolejności chronologicznej (od najstarszej do najnowszej). W przypisach dolnych i bibliografii załącznikowej we wszystkich publikacjach zwartych powinny zostać podane miejsce oraz rok wydania. Opcjonalnie można podawać nazwy wydawnictw (nie należy skracać słowa „Wydawnictwo” do „Wyd.”), jeśli autor wprowadził je do wszystkich pozycji.

* konieczne jest zachowanie zgodności odwołań w tekście głównym z bibliografią

- WYDAWNICTWO ZWARTE (KSIĄŻKA)

przypis

Pierwsza litera/litery imienia/imion. Nazwisko, *Tytuł pisany kursywą*, Nazwa wydawnictwa (opcjonalnie), Miejsce wydania Rok, strona/strony.

Np.: A. Zienkiewicz, *Studium mediacji. Od teorii ku praktyce*, Difin, Warszawa 2007, s. 35.

bibliografia załącznikowa

Nazwisko Pierwsza litera/litery imienia/imion, *Tytuł pisany kursywą*, Nazwa wydawnictwa (opcjonalnie), Miejsce wydania Rok.

Np.: Zienkiewicz A., *Studium mediacji. Od teorii ku praktyce*, Difin, Warszawa 2007.

* *W bibliografii załącznikowej nie należy podawać liczby stron ani stron cytowania.*

- PRACA NAPISANA POD REDAKCJĄ

przypis

Np.: J. Uszyńska-Jarmoc (red.), *Potrzeba autonomii, kompetencji i relacji społecznych dziecka w kontekście teorii oraz praktyki wczesnej edukacji*, Wydawnictwo Uniwersytetu w Białymstoku, Białystok 2020, s. 15–20.

Jeżeli autorów jest więcej niż trzech, należy podać nazwisko pierwszego z nich ze skrótem „i in.” lub „et al.”.

Np.: M. Sobecki i in. (red.), *Człowiek pogranicza. Wyzwania humanistycznej edukacji*, Uniwersytetu w Białymstoku UwB, Białystok 2019, s. 93.

bibliografia

Np.: Uszyńska-Jarmoc J. (red.), *Potrzeba autonomii, kompetencji i relacji społecznych dziecka w kontekście teorii oraz praktyki wczesnej edukacji*, Wydawnictwo Uniwersytetu w Białymstoku, Białystok 2020.

Niezależnie od liczby autorów w bibliografii podaje się nazwiska wszystkich autorów.

Np.: Sobecki M., Misiejuk D., Muszyńska J., Bajkowski T. (red.), *Człowiek pogranicza. Wyzwania humanistycznej edukacji*, Wydawnictwo Uniwersytetu w Białymstoku, Białystok 2019.

- ROZDZIAŁ W PRACY ZBIOROWEJ

przypis

Pierwsza litera/litery imienia/imion. Nazwisko, *Tytuł rozdziału pisany kursywą*, [w:] Pierwsza litera/litery imienia/imion. Nazwisko (red.), *Tytuł pisany kursywą*, t. 1, Nazwa wydawnictwa (opcjonalnie), Miejsce wydania Rok, strona/strony.

Np.: M. Kowalik-Ołubińska, *Klasa szkolna jako źródło dobrostanu psychicznego uczniów z ADHD*, [w:] J. Uszyńska-Jarmoc (red.), *Potrzeba autonomii, kompetencji i relacji społecznych dziecka w kontekście teorii oraz praktyki wczesnej edukacji*, Wydawnictwo Uniwersytetu w Białymstoku, Białystok 2020, s. 80–83.

bibliografia

Nazwisko Pierwsza litera/litery imienia/imion, *Tytuł rozdziału pisany kursywą*, [w:] Pierwsza litera/litery imienia/imion. Nazwisko (red.), *Tytuł pisany kursywą*, t. 1, Nazwa wydawnictwa (opcjonalnie), Miejsce wydania Rok, zakres stron rozdziału.

Np.: Kowalik-Ołubińska M., *Klasa szkolna jako źródło dobrostanu psychicznego uczniów z ADHD*, [w:] J. Uszyńska-Jarmoc (red.), *Potrzeba autonomii, kompetencji i relacji*

społecznych dziecka w kontekście teorii oraz praktyki wczesnej edukacji, Wydawnictwo Uniwersytetu w Białymstoku, Białystok 2020, s. 79–93.

- ARTYKUŁ W WYDAWNICTWIE CIĄGŁYM (CZASOPIŚMIE)

przypis

Pierwsza litera/litery imienia/imion. Nazwisko, *Tytuł artykułu pisany kursywą*, tytuł czasopisma w cudzysłowie rok, numer/tom/rocznik, numer/numery strony/stron.

Np.: M. Flaming, W. Kutzman, *Pozakarne środki i uregulowania prawne oraz inne sposoby utrzymania dyscypliny w wojsku rzymskim*, „Wojskowy Przegląd Prawniczy” 1997, nr 7(5), s. 31.

bibliografia

Nazwisko Pierwsza litera/litery imienia/imion, *Tytuł artykułu pisany kursywą*, tytuł czasopisma w cudzysłowie rok, numer/tom/rocznik, zakres stron artykułu.

Np.: Flaming M., Kutzman W., *Pozakarne środki i uregulowania prawne oraz inne sposoby utrzymania dyscypliny w wojsku rzymskim*, „Wojskowy Przegląd Prawniczy” 1997, nr 7(5), s. 19–33.

- ŹRÓDŁA INTERNETOWE

przypis

Pierwsza litera/litery imienia/imion. Nazwisko, *Tytuł pisany kursywą*, link (dostęp: dd.mm.rrrr).

Np.: M. Nytko, *Bezpośrednie inwestycje zagraniczne jako stymulanta rozwoju gospodarczego Polski*,

http://nytko.eu/publikacje/17_bezposrednie_inwestycje_zagraniczne_jako_stymulanta_rozw_oju_gospodarczego_polski.pdf (dostęp: 4.04.2020).

bibliografia

Nazwisko Pierwsza litera/litery imienia/imion, *Tytuł pisany kursywą*, link (dostęp: dd.mm.rrrr).

Np.: Nytko M., *Bezpośrednie inwestycje zagraniczne jako stymulanta rozwoju gospodarczego Polski*,

http://nytko.eu/publikacje/17_bezposrednie_inwestycje_zagraniczne_jako_stymulanta_rozw_oju_gospodarczego_polski.pdf.

Jeśli nie jest znany autor artykułu internetowego, należy wpisać tylko tytuł (lub określić, co jest źródłem).

Np.: Komitety Wyborcze, Państwowa Komisja Wyborcza,

<http://wybory2011.pkw.gov.pl/kom/pl/komitety.html>.

** należy unikać podawania w tekście głównym adresów URL – powinny one zostać przenoszone do dolnego przypisu bibliograficznego*

*** nie należy podawać adresu domowego witryny (np. www.gov.pl), tylko pełny adres do źródła, np. <https://www.gov.pl/web/edukacja/reforma-edukacji>*

**** należy sprawdzić poprawność adresu URL, klikając w jego hiperłącze i przechodząc do strony, do której odsyła, albo kopiując go i wklejając do paska adresu przeglądarki internetowej*

4. PRZYPISY I BIBLIOGRAFIA W JĘZYKACH OBCYCH

- W obcojęzycznych przypisach i bibliografii występujących w publikacjach **obcojęzycznych** stosuje się zasady zapisu, skróty i interpunkcję właściwe dla języka

tekstu głównego danej publikacji, np.: ed., eds., Vol., No. – w języku angielskim; Bd., Bde., T., H. – w języku niemieckim; ред., т., №, вып. – w języku rosyjskim.

Np.: G. Brady, *Children and ADHD: Seeking Control within the Constraints Of Diagnosis*, „Children & Society” 2018, No. 28, pp. 224–225.

Г.М. Шипицына, *Общий взгляд на лексикон русского языка советского периода*, «Языкознание и литературоведение» 2016, вып. 30, с. 5–20.

- W obcojęzycznych przypisach i bibliografii występujących w publikacjach **polskojęzycznych** stosuje się zasady zapisu, skróty i interpunkcję właściwe dla publikacji polskich.

Np.: G. Brady, *Children and ADHD: Seeking Control within the Constraints Of Diagnosis*, „Children & Society” 2018, nr 28, s. 224.

Г.М. Шипицына, *Общий взгляд на лексикон русского языка советского периода*, „Языкознание и литературоведение” 2016, z. 30, s. 5–20.

* *tytuły w języku angielskim należy zapisywać zgodnie ze zwyczajem anglosaskim, rozpoczynając ich samodzielne znaczeniowo wyrazy (oraz wszystkie wyrazy po dwukropku i myślniku) od wielkiej litery – zarówno w tekstach polskich, jak i obcojęzycznych*

- Zasady zapisu (separatory, kolejność elementów, wyróżnienia itp.), skróty i interpunkcję obcojęzycznych przypisów oraz bibliografii należy dostosować do wybranego systemu przypisów: oksfordzkiego, APA lub harwardzkiego, jednocześnie uwzględniając język tekstu głównego publikacji.

W kwestiach dyskusyjnych bądź nieuregulowanych niniejszymi zaleceniami ostateczną decyzję podejmuje redaktor naczelny Wydawnictwa Uniwersytetu w Białymstoku.